

Tweede nieuwsbrief Joke en Henk in Kenia 12 oktober 2025

Inmiddels zijn we al weer over de helft van ons zesweeks verblijf. Nog steeds vallen er met zekere regelmaat wat stevige regenbuien, maar per dag duurt dat niet langer dan een half uur. De gemiddelde temperatuur is 28 graden. De staat van onderhoud van de zes speciale scholen heb ik (Henk) in kaart gebracht en daarmee moet nu een stappenplan doorlopen worden om te bepalen welke reparaties voorrang hebben. Ook onderzoek ik de werking van de twee jaar geleden geïnstalleerde zonnepanelen in combinatie met het energieverbruik van het KidsCare Service Center en onderzoek hoe dat kan worden verbeterd. Tenslotte ben ik samen met een 'social worker' bij pakweg vijftien gezinnen in het binnenland op bezoek geweest, om te onderzoeken wat de impact is geweest van de hulp van KidsCare in de afgelopen jaren (zeker niet alleen op financieel vlak) en hoe dat in de toekomst bij andere gezinnen beter kan. Bijgaand

nog wat plaatjes. Een gebruikelijk vervoersmiddel is de matatu, een busje dat stopt als je langs de weg loopt. Onlangs zaten we er met totaal 23 personen in, maar gelukkig zijn het er meestal minder. Vergaderingen vinden meestal buiten in de schaduw van wat bomen plaats (in dit geval een bespreking het bijenhouders). Gesprekken met een gezin vinden vaak plaats op een rieten mat. Water is meestal op loopafstand beschikbaar. Regelmatig worden daar ook motorfietsen voor ingezet, maar zo'n geel plastic vat met water wordt ook heel vaak op het hoofd (door vrouwen) gedragen.

Inmiddels heb ik (Joke) de scholen twee of drie keer bezocht. Ik ken de namen van de leerkrachten en van de meeste kinderen. Omhelst worden door kinderen of de matron (klassenassistent, zorgt ook voor het eten) als je de school nadert, blijft toch heel bijzonder. Extra handen in de klas zijn altijd welkom, kinderen laten graag hun hele schrift zien en leerkrachten luisteren welwillend naar adviezen. Soms handelen ze er ook naar! Het blijft ook indrukwekkend om te zien hoe de matrons van de aangrenzende

Primary de lunch bereiden voor 1000 leerlingen, op een houtvuur. Het menu is niet ingewikkeld:

iedere dag rijst en bruine bonen. Maar grote porties worden met de handen snel naar binnen gewerkt. Kinderen spoelen zelf hun bord af, dat scheelt een hoop vaat!

Afgelopen vrijdag was een nationale feestdag, een lang weekend vrij dus. Via Airbnb huurden we een huisje in de buurt, in Shimoni. We zijn daar eerder geweest, vissersplaatsje, niet toeristisch, geen blanke te bekennen. Het huis was prachtig, twee verdiepingen, twee slaapkamers met ieder een badkamer, heerlijk terras boven, met zelfs een bank! (Bij KidsCare is geen lekkere stoel aanwezig). Het was een uitdaging om er te komen, ver buiten het dorpje, maar zeer de moeite waard. We hadden onderweg al etenswaren ingeslagen

en hebben heerlijk zelf gekookt. Zaterdag zijn we naar de Indische Oceaan gelopen (als Klein Duimpje onze route gemarkeerd) en konden van de lokale vissers vier mooie vissen kopen. Dat smaakte prima bij het restje aardappelen en tomaten. Verder genoten van een spelletje spelen of boek lezen op het terras. Gisterenmiddag trok er een groep apen door de tuin! Vanmorgen zijn we in een uurtje teruggelopen naar Shimoni, onze gastheer wilde ons beslist begeleiden! Daar hebben we geluncht met een vers geroosterde maiskolf (op straat) en een kopje koffie. Die bestelling werd vlot opgenomen, de tafel werd zelfs schoongemaakt, en er kwam een grote mok gemberthee! Ook heerlijk, ondanks de suiker. Nu zijn we weer terug bij KidsCare Center, zin om morgen weer aan de slag te gaan.

